

Jerome Vanden Berghe maakte Demag diorama !

Jerome bouwde een 1-ton Demag D7 van Esci op schaal 1/35e. Het gaat om een artillerietrekker die de Duitsers produceerden van 1939 tot 1944 en waar vaak een luchtafweergeschut Flak 30/88 op werd geplaatst. De kit stamt uit 1983 en dat toonde zich. Het chassis was wat kromgetrokken en Jerome diende de wielassen met een fijne tang voorzichtig ietwat te plooiën. Bovendien waren de tracks naar zijn zeggen zo rot als wat. Ze scheurden gemakkelijk en Jerome moest ze op diverse plaatsen aaneenzetten met draad van een vliegenhor als versterking. Hij verfraaide zijn model met onder meer een camouflagenet van bloemenverpakking en een chauffeur in een ietwat verkrampte 'schrik'-houding. Een kabel vooraan vervaardigde Jerome van de looddraad waarmee vroeger vaak elektriciteitskasten verzegeld werden. Hij schilderde het model volledig met de hand en gebruikte vooral acrylverf van Tamiya, o.m. XF63 (Duits grijs) en XF65 (Feld Grau). De tracks roestte hij met Revell 83. Weatheren deed hij met Tamiya Weathering Master, een setje met een drietal plakkaatachtige verfjes. Ten slotte zilverde hij wat met een zilverpotlood. Jerome plaatste de trekker vervol-

gens op een mini-diorama. Jerome nam als basis een stuk kunststofplaat die hij recupereerde van elektriciteitskabelbescherming. Daarop bracht hij wat Marklin

spoorweggras aan en wat zand met hier en daar een plantje ertussen dat hij ook al bij de spoorwegmodelbouw haalde.

Guy "Wrappen" Libeer doet auto-tuning op schaal !

Guy Libeer noemt zichzelf Guy Wrappen. Wrappen is een term die uit de wereld van de auto-tuning komt en het bekleden van een wagen met matte folie inhoudt. Guy doet dat op schaal 1/43e op metalen automodellen. Zo 'wrapte' hij een Hummer H2. Hij haalde het model eerst helemaal uit mekaar tot op de naakte carrosserie en sloop de originele kleur weg tot op het metaal. Vervolgens wrapt hij de modellen of zet ze in een primerwef met een afwerkingslak. Ook kleurt hij het interieur bij. Guy gebruikt daarvoor matte spuitbusverf en de reguliere modelbouwverven. Guy houdt er ook van de ruiten te tinten. Zo toonde hij op de meivergadering een Porsche 911 9-96 met licht getinte ruiten. Ook de spiegels, velgen, enz; krijgen aandacht. Behalve echt bouwen, doet Guy dus alles wat de reguliere modelbouwer doet. De modellen zijn doorgaans gekochte fabrieksmodellen, d.w.z. modellen die de autofabrikanten zelf als promotiemateriaal produceren en die later in de handel komen. De modellen kosten normaliter tussen de 30 en de 60 euro 't stuk. Zo kocht Guy zijn Porsche en Bentley Gt rechtstreeks bij de fabrikanten.

Dion Vancuyl groepsbouwde een Ki-27 op diorama !

Groepsbouw

Dion nam deel aan een groepsbouw van FineScale op het internet met een 1/48e Nakajima Ki-27 'Nate' zoals die in 1942 als de voorloper van de beter bekende 'Oscar' op Kyuusu gestationeerd was. De Nate was in feite een geavanceerd trainingstoestel, dat tot 1942 door de Japanners geproduceerd werd. Hasegawa kocht de kitmal in de jaren '70 over van Marna. Het betreft dus een heel oude kit. Toch is het volgens Dion een degelijke kit, met veel detail op de vleugels en – voor die tijd zeer ongewoon – recessed panellines. Wel ontbreekt vooral binnen-detail: een vloertje, een stoeltje en een stick, that's it. Dion moest dan ook bv. een tussenschot tussen motor en cockpit scratchen. Hij doet dat door hoogte en breedte op te meten en dan een vierkant basisstuk plasticard te snijden, dat hij vervolgens geleidelijk bijschuurt tot een passende vorm. Perfect is dat helaas nooit.

Geen decals

Dion bouwde de kit out of the box en beschilderde op grond van internetinformatie. Hij gebruikt zo min mogelijk decals wegens onrealistisch en brengt de kentekens zoveel mogelijk aan middels afplakken en spuiten. Alleen de Japanse karakters gebruikte hij. Die waren wel een echte ramp. Ze braken voortdurend. Dion vond helaas geen foto's van de gekozen dioramasetting Kyuusu airfield. Aangezien dat dichtbij de evenaar ligt, gokte hij erop dat de Jappen hun toestel-

len min of meer tegen de zon beschermen met zeildoek, zoals dat ook te zien is op foto's van andere vliegvelden. Het zeil bestaat uit tissue dat werd 'gesteven' met een oplossing van boekbindlijm en water en als paaltjes gebruikte Dion satés-tokjes. Om de doorzakvorm te behouden legde hij tijdens het drogen verpotjes op het zeil.

Beetje leven

Een verlevendigende olieton haalde hij uit de P-61 kit van Revell. Het gras van het vliegtuig bekwam Dion met een Berka-vel dat hij op een fotokadertje uit de Action kleefde. Dat schilderde hij zwart met een heus mini-verfrollertje uit de Kangoeroe.

Opvallend is de fraaie, gedetailleerde motor in koperkleur. Dion koos deze kleur op basis van een kleurenfoto uit die tijd. Naast het toestel legde hij enkele losgekoppelde droptanks. Die werden zo gemaakt dat ze de vleugelvorm volgden en zodoende minder drag opleverden. Het is Dions tweede diorama en hij is best tevreden, al mist hij er nog een mechanicien bij. Eén tegenvaller toch. Hij had Future uit Amerika gekregen, maar nadat hij daar de cockpitruitjes mee airbrushte om ze mooi helder te krijgen, zoals het in diverse modelbouwboeken te lezen staat, bleken ze eerder een mat effect teweeg te brengen. Een tip van Franklin voor heldere ruitjes: eens met koperkuis behandelen !

Frederik Vanderstraeten showde flightline op 1/48e!

Frederik zocht het ditmaal bij de Amerikaanse Navy trainers. Zo stelde hij een flightline samen met een T-2C Buckeye van Special Hobby. Een echte rampenkit volgens hem, waarbij echt niets paste! Frederik moest niets anders doen dan schuren, zagen en plamuren. Positief was dan weer dat een vacform canopy in twee exemplaren bijgeleverd was, én een PE-setje. Een tweede tainer was een T-45C Goshawk van de Navy Redhawks, het Navy stuntteam. Deze kit van Kinetic paste perfect ! Een echte verademing na de Buckeye. Decals vond Frederik bij Caravel Models. Een TA-4J Skyhawk in Navy outfit completeerde de flightline. Daarvoor gebruikte Frederik de Hasegawa kit. Ook daar uiteraard geen pasproblemen. Vooral de witte vlakken op de toestellen stelden de schildercapaciteiten van Frederik op de proef. Hij spoot 5 à 6 dunne verflaagjes na mekaar en wisselde na elke laag van model zodat er tijd voor drogen was. De lagen moeten echt heel dun zijn want anders lopen de mooie paneel-details dicht. Afwerken deed Frederik met Light Shine vernis van Alclad.

Piet Dhanens onderzoekt buitgemaakte Opel Blitz !

Letter O

Piet Dhanens had in de meivergadering een klein diorama op schaal 1/72e bij met centraal een Opel Blitz – vallend binnen het groepsthema van de letter O – die als buitgemaakte vrachtwagen door de Russen voorbij een eigen controlepost werd gereden, met de nodige papierencontroles. Het Russische kenteken keek Piet af van het internet. Daarbij plaatste hij een BA-27M (de M staat voor gemoderniseerd) pantserwagen van Military Wheels in een soort van half uitgegraven versterkte opstelling. De Blitz hield Piet nog over aan zijn veldkeuken van Pegasus. Hij vindt het een van de slechtste modellen die hij ooit bouwde. Je moet bijna alles zelf bijmaken. De kit bevatte zelfs geen koplampen ! De figurines haalde Piet bij Zvezda.

Controlepost

De setting is dus een Russische controlepost in 1942, het laatste jaar dat de BA-27 werd gebruikt. De pantserwagen was eigenlijk gebouwd op het chassis van een Ford AAA. Piet reisde en woonde lang in de DDR en kreeg daar vaak met controles te maken. Vandaar haalt hij ook het idee om iemand de onderkant van de Blitz te laten controleren met een spiegeltje.

Of de Russen dat tijdens de oorlog ook al deden, weet hij weliswaar niet zeker.

Russisch bordje

Met een Russische pc en dus een Russisch klavier, maakte Piet de kentekens en een plakkaat met daarop in het Russisch: "Stop ! Afgesloten zone !" Hij volgde daarvoor de box-art. Wel had

hij geen plaats over op het diorama en moest hij noodgedwongen de kamion tijdens de controle achter het bareel plaatsen, wat uiteraard wat zinloos lijkt. Piet gaat ervan uit dat Russen mekaar toch wel min of meer zullen hebben vertrouwd tijdens WO II en dat de controle dus eerder formeel zou zijn geweest.

Ian Barclay doet het tweemaal met een Bradley M2

De Bradley M2 is een Amerikaans infanterievoertuig (IFV). Ian vond mooie kits van deze pantser op 1/35e bij Tamiya (de groene uitvoering) en bij Academy (de zandkleurige uitvoering). Hij bouwde beide. Het groen geschilderde voertuig draagt de standaardbepantsering en

het zandkleurige is een geüpdate OIF versie (Operation Iraqi Freedom) die in de tweede Amerikaans-Irakese oorlog gebruikt werd. Ian koos ervoor de voertui-

gen maar licht te weatheren. Wel bracht hij wat pigmentpoeder van Vallejo aan. Hij bouwde ook alles toe, zodat geen interieur te zien is. Een van de kits kreeg Ian van Erwin Bovijn. Hij recupereerde de kit middels een verfafstrijpende behandeling met ovenreiniger en tandenborstels. Hij moest deze behandeling wel

een tiental keer herhalen voor alle verf verdwenen was. Daarna spoot hij het model met de airbrush. De overgangen spoot hij daarbij los uit de hand, zoals ook de Amerikanen dat op de echte voertuigen doen, aldus Ian. Voorts is alles out of the box. Ian houdt er niet van veel aan de modellen te veranderen.

Jeroen Vantroyen ging voor primeurs met onderzeeër !

Jeroen Vantroyen is pas recent lid geworden van IPMS-Gent. Hij bracht een in de club nog weinig gezien duikbootmodel mee, meer bepaald een onderzeeër – dus meteen in het thema O van de maand – van de Russische Borei klasse. Het model is een Hobby Boss op 1/350e. Het stelt in het bijzonder de Yuri Dolgoruky voor. Jeroen bekwam het realistische halfmat-zwarte uitzicht met zwarte Vallejo acrylverf op een Vallejo primer. Daarover kwam nog een zachte glans middels een laag Klir. Het lukte Jeroen niet om de verf mooi gelijkmatig aan te brengen, wellicht wegens onvoldoende verdund, maar dat bleek een toevalstreffer, want door de variatie in de glansafwerking lijkt het of de boot half opgedroogd in een droogdok ligt. Jeroen beschouwde de kit in elk geval als een oefenmodel en zit er niet echt mee dat hij leergeld moet betalen. De bouw leverde hem in elk geval een hele reeks eerste modelbouwervaringen op: eerste maal Klir, eerste maal airbrush en eerste maal masking tape. Hij zocht behalve wat foto's, niet zoveel informatie over de boot. Dat deed Ruslandspecialist Piet Dhanens wel. Hij stuurde de redactie de volgende weetjes door: de K-535 Yuriy Dolgorukiy is de eerste Borei-klasse ballistische raket duikboot van het project 955 dat bij de Russische Navy liep. De boot is genoemd naar de stichter van Moskou, Yuri Dolgoruki. De bouw begon eind 1996 en de boot zou in 2001 in dienst komen. De R-39M raket die de Borei klasse

verondersteld werd te zullen dragen, werd echter opgegeven na diverse mislukte proeven en de duikboot werd aangepast voor de Bulava raket. Die was een stuk kleiner en in het 2007 START-Verdrag werd ingeschreven dat de klasse 16 raketten zouden dragen in plaats van de voorziene 12. Uiteindelijk is deze duikbootklasse sinds januari 2013 actief in de Russische Navy.

Franklin bleef in thema van de maand (letter O)

Franklin Goethals bleef ook in mei als naar goede gewoonte binnen het thema van de maand, met een oude Oostenrijkse Fouga Magister (Airfix of Heller kit) die hij al jaren geleden bouwde, ergens in de jaren '70. Daarnaast had hij ook een Sukhoi 27 bij van Oekraïne. Hier gaat het wel om een recent afgewerkt model, met name van Revell. Franklin gebruikte decals van Hasegawa, maar die pasten niet perfect op de Revell-kit en dus werd het een enorm prutswerk om de ingewikkelde camouflagepatronen aan te brengen !

